

Nỗi Ân Hận Muộn Màng

Nhạc: Phạm Vĩnh Sơn
Thơ : Cao Xuân Lý

Một mình góc tối nhìn trời mưa Mới đây, thời vàng son hết
 rồi Tuổi xanh, nhan sắc còn đâu nữa Trơ lại mình
 bà, chẳng còn ai Mọi hy vọng đều không còn nữa Nên
 tiếc con khi mới tượng hình. Đã vội vã xa lìa dương
 thế, bà vô tâm và chỉ yêu mình.
 Giờ một mình cô độc trên đời Sầu khổ chỉ đây, chẳng thấy
 với Chạy vạy muôn phương đều vô vọng
 Chỉ còn than khóc với kêu trời. Bà hiểu trời xa nhưng đất
 gần, trời chiều bóng ngả lá đầy sân. Cuối đời hiu
 hắt thân cô quạnh Ân hận dày vò khổ tâm thân. (04/2013)